Minister
Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DPP-IX.054.7.2026
Warszawa, 10 listopada 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację nr 20435 w sprawie wyłączenia energii elektrycznej wytwarzanej i zużywanej na potrzeby własne przedsiębiorstw energochłonnych z mechanizmu wsparcia przewidzianego w rządowym projekcie ustawy o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 20435 Panów Posłów Piotra Górnikiewicza, Adama Gomoły, Artura Jarosława Łąckiego i Bartosza Romowicza w sprawie wyłączenia energii elektrycznej wytwarzanej i zużywanej na potrzeby własne przedsiębiorstw energochłonnych z mechanizmu wsparcia przewidzianego w rządowym projekcie ustawy o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej uprzejmie informuję, że od dnia złożenia interpelacji ustawa przeszła kolejne etapy postępowania legislacyjnego. Sejm uchwalił ustawę na posiedzeniu w dniu 22 października 2026 r. (druk nr 3159). Senat uchwałą z dnia 27 października 2026 r. wprowadził do niej 13 poprawek (druk 3274). Najważniejsze z nich zastępują tryb konkursowy proporcjonalnym podziałem środków między wszystkich uprawnionych wnioskodawców i pozwalają wykonać obowiązek inwestycyjny także przez długoterminową umowę zakupu energii z odnawialnych źródeł (PPA).

Ad. 1

Definicja kwalifikującego się zużycia w art. 2 pkt 3 ustawy obejmuje 50% energii elektrycznej zakupionej i zużytej przez przedsiębiorcę w okresie kwalifikowanym.

Ramy środków pomocy państwa na potrzeby Paktu dla czystego przemysłu (CISAF) w pkt 115 dopuszczają przyznawanie zniżek od hurtowej ceny energii elektrycznej niezależnie od źródła jej dostaw. Jest to jednak możliwość, a nie obowiązek, dlatego państwa członkowskie projektują programy z uwzględnieniem własnych możliwości budżetowych oraz potrzeb gospodarki. Celem programu jest ograniczenie skutków wysokich cen hurtowych dla przedsiębiorców, którzy kupują energię na rynku. Dlatego wysokość wsparcia odnosi się do ceny RK, czyli średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym. Koszt energii wytwarzanej we własnych instalacjach nie zależy wprost od ceny rynkowej, tylko od kosztów konkretnej instalacji, takich jak paliwo, uprawnienia do emisji CO_2, eksploatacja i nakłady inwestycyjne. Koszty te są w poszczególnych zakładach różne, a dopłata liczona od ceny rynkowej mogłaby w części przypadków przekraczać faktycznie ponoszone obciążenie.

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

Istotnym argumentem przeciwko dodaniu możliwości zakwalifikowania autoprodukcji do definicji kwalifikującego się zużycia energii elektrycznej była trudność weryfikacji ceny energii pochodzącej ze źródła własnego. Ilość energii zakupionej wynika z umów i faktur, natomiast rozliczanie autoprodukcji wymagałoby odrębnych zasad ustalania kosztu wytworzenia, pomiaru i kontroli oraz zabezpieczeń przed podwójnym finansowaniem. W związku z wymogiem narzuconym przez Komisję Europejską, że cena nie może spaść poniżej 50 EUR/MWh ustalenie ceny energii z autoprodukcji wymagałoby bardzo szczegółowego procesu weryfikacji w celu uniknięcia konieczności zwrotu pomocy publicznej.

Istotne znaczenie miał również budżet programu. Zgodnie z art. 33 ustawy limit wydatków na wsparcie wynosi 4,8 mld złotych w podziale:

- 2027 r. – 800 mln zł;
- 2028 r. – 1 600 mln zł;
- 2029 r. – 1 600 mln zł;
- 2030 r. – 800 mln zł.

Ustawa określa stały limit środków na wsparcie. Objęcie wsparciem energii wytwarzanej na potrzeby własne przy tym samym limicie oznaczałoby więc niższe wypłaty dla wszystkich beneficjentów, w tym dla przedsiębiorców w pełni zależnych od zakupu energii na rynku.

Ad. 2

Poprowadzenie analizy porównawczej kosztów energii elektrycznej pochodzącej z zakupu oraz energii wytwarzanej na potrzeby własne w przemysłowych instalacji energetycznych wymagałoby pozyskania danych, które są często poufne, stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa ze względu na wpływ na przewagę konkurencyjną firmy. Dodatkowo przeprowadzenie wspomnianej analizy byłoby obarczone istotnymi ograniczeniami ze względu na brak możliwości spójnego porównania kosztów. Wynika to z faktu, że poszczególne firmy mogą korzystać z różnych systemów autogeneracji, opartych na odmiennych rozwiązaniach i założeniach. W związku z tym, Ministerstwo Rozwoju i Technologii nie przeprowadziło wskazanej w pytaniu analizy.

Ad. 3

Przeprowadzone konsultacje publiczne ujawniły rozbieżności w stanowiskach poszczególnych grup interesariuszy. Ostatecznie przyjęte rozwiązanie stanowi próbę wyważenia tych odmiennych perspektyw, przy jednoczesnym uwzględnieniu nadrzędnego celu programu i założeń, którym ma on służyć.

Ad. 4

Jednym z nadrzędnych celów wprowadzenia ustawy jest wsparcie przedsiębiorców z sektorów energochłonnych, którzy ponoszą w ostatnim czasie wysoki koszty energii elektrycznej. Mając na uwadze, że MRiT nie znajduje się w posiadaniu danych na temat liczby przedsiębiorców posiadających własne źródła wytwarzania energii elektrycznej, przeprowadzenie dodatkowej analizy mogłoby wiązać się z przedłużeniem procesu legislacyjnego, a w konsekwencji nie osiągnieciem wskazanego celu. Pilny tryb procedowania ustawy wynikał z potrzeby możliwie szybkiego zapewnienia polskim przedsiębiorcom dostępu do instrumentów wsparcia, z których przedsiębiorcy w innych krajach europejskich już korzystają. Dalsze opóźnianie wdrożenia programu mogłoby prowadzić do pogłębiania różnic w warunkach prowadzenia działalności gospodarczej i konkurencyjności przedsiębiorstw na rynku europejskim. Z tego względu istotne jest niezwłoczne stworzenie krajowym firmom możliwości korzystania z analogicznych rozwiązań.

Ad. 5

Ministerstwo Rozwoju i Technologii zapoznało się z rozwiązaniem przyjętym niemieckim programem zatwierdzonym przez Komisję Europejską. Programy poszczególnych państw różnią się jednak wysokością budżetu, strukturą rynku energii i sytuacją przemysłu, dlatego nie jest zasadne ich porównywanie. Przy ograniczonym budżecie węższa podstawa wsparcia pozwala skierować więcej środków do odbiorców najbardziej narażonych na ceny rynkowe.

Ad. 6

Zgodnie z pkt 118 CISAF pomoc ma być przyznawana według obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriów, w ten sam sposób wszystkim konkurentom w podobnej sytuacji. Ustawa spełnia ten warunek, przy jednoczesnym realizowaniu celu wsparcia przedsiębiorstw wymagających transformacji energetycznej. Jednym z celów projektodawców było wsparcie przedsiębiorstw, które nadal wymagają dużych inwestycji w odnawialne źródła energii.

Przemysł energochłonny ma kluczowe znaczenie dla polskiej gospodarki, a udana transformacja polskiego przemysłu i zabezpieczenie jego konkurencyjności w obliczu wyzwań geopolitycznych to priorytetowe obszary polityki gospodarczej państwa.

Ad. 7

Odnosząc się do możliwości poparcia poprawki do art. 2 pkt 3, uprzejmie informuję, że ustawa z dnia 5 listopada 2026 r. o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej została przekazana do podpisu Prezydenta Rzeczypospolitej, zatem na obecnym etapie nie ma możliwości wprowadzenia poprawek do ustawy.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Jaros

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii